

احمد شریعتمداری

دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه امام صادق (ع)
پژوهشگر مرکز مطالعات آمریکا

کتاب شناسی افول

سیرافول

تنها ماندگی آمریکایی‌ها در قرن ۲۱

بررسی فروپاشی هیمنه آمریکا در کتب اندیشمندان غربی

در متن پیش‌رو تلاش برای این است سه کتاب «آمریکای بیگانه: چرا برخی مکان‌ها رشد می‌کنند در حالی که برخی دیگر فرو می‌ریزند»، «آمریکا در عقب نشینی: زوال رهبری ایالات متحده از جنگ جهانی دوم تا کووید-۱۹» و «اسطوره‌های آمریکایی، چرا بهترین تلاش ما برای ملتی بهتر بودن ناکافی است؟» مورد بررسی اجمالی قرار بگیرد، آثاری که نشانگر سیر نزولی و افول هیمنه آمریکا است.

ایده «زوال رویای آمریکایی در بستر روابط اجتماعی شکست خورده و تنها ماندگی آمریکایی‌ها» از تیموتی پی کارنی

تیموتی پی کارنی، تحت نظر ستون نویس کهنه کار روبرت نوآک آموزش دیده است. کارنی عضو ارشد موسسه American Enterprise است، جایی که او در زمینه رقابت اقتصادی، روابط دوستانه، جامعه مدنی، محلی و مذهبی در آمریکا کار می‌کند. او

همزمان ستون نویس ارشد سیاسی در واشنگتن اگزیمینر است. آخرین کتاب آقای کارنی، «آمریکای بیگانه: چرا برخی مکان‌ها رشد می‌کنند در حالی که دیگران فرو می‌ریزند» (هارپر کالینز)، در فوریه ۲۰۱۹ منتشر شد. کتاب‌های قبلی او عبارتند از: «اوباما نومیک: چگونه باراک اوباما شمارا ورشکست می‌کند و دوستانش در وال استریت را غنی می‌کند، لابی‌های شرکتی و روسای اتحادیه» (انتشارات Regnery، ۲۰۰۹) و «The Big Ripoff: How Big Business and Big State Steal Money Your Money» (جان وایلی و پسران، ۲۰۰۶)، که در سال ۲۰۰۸ جایزه فرهنگ سازمانی توسط مؤسسه مطالعات بین‌دانشگاهی به آن اعطا شد. علاوه بر ستون‌های واشنگتن اگزیمینر، کارهای آقای کارنی در مجلات، وب سایت‌ها و روزنامه‌های مختلفی از جمله آتلانتیک، نیویورک پست، نیویورک تایمز، مجله ریسون و وال استریت ژورنال منتشر شده است. حضورهای تلویزیونی او

شامل، Fox News، CNN، CNBC، MSNBC و «PBS NewsHour» است. در طول مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری ۲۰۱۶، دونالد جی. ترامپ اعلام کرد: «رویای آمریکایی مرده است»، پیامی که در سراسر کشور طنین انداز شد. تیموتی کارنی، ویراستار واشنگتن اگزیمینر، با سفر به میانه آمریکا، نقشه‌ها و داده‌هایی در سطح شهرستان‌ها را مورد بررسی قرار داد و از طریق مطالعات جامعه‌شناسی مرتب کرد و افشای شگفت‌انگیزی داشت: دونالد ترامپ راست می‌گوید، اما مرگ رویای آمریکایی یک پدیده اجتماعی است و نه اقتصادی. کارنی با ترکیب تعدادی از مطالعات جامعه‌شناختی درباره این مکان‌هایی که به ترامپ رأی دادند، نکات آسان و پرتکرار علت کاوانه در مورد از دست رفتن مشاغل تولیدی و ترس از مهاجران را کنار هم گذاشته و به این نتیجه می‌رسد که اعتماد به رویای آمریکایی به

سلامت نهادهای جامعه مدنی یک جامعه، به ویژه گروه‌های مذهبی و ازدواج بستگی دارد. در حالی که جوامع نخبه برای حمایت از افراد و خانواده‌ها دارای شبکه‌های اجتماعی پررونقی هستند، گروه‌های فقیرتر وابسته به گروه‌های برادرانه، اتحادیه‌های کارگری، لیگ‌های ورزشی و سازمان‌های داوطلب مشابه هستند که بسیاری از آنها در دهه‌های اخیر پژمرده شده‌اند، به ویژه در زمینه‌های نابسامانی اقتصادی که این اثرگذاری جدی تر بوده است.

به نظر می‌رسد در برخی از مناطق ایالات متحده، زندگی بدتر می‌شود زیرا شهروندان به تنهایی با مشکلات خود روبرو هستند. این جوامع شاهد کاهش ازدواج، رای‌دهی، حضور در کلیسا و کار داوطلبانه بوده‌اند. حتی وقتی پول به شهر برمی‌گردد، اگر مردم آنجا دوباره با هم ارتباط برقرار نکنند، مسلماً شادی به آن جامعه بر نمی‌گردد. از سوی دیگر، نخبگان تحصیل کرده و ثروتمند تمایل دارند در مکان‌هایی زندگی کنند که نهادها قوی هستند یا پول کافی برای جدا بودن از جامعه و محافظت از خود دارند.

او دریافت که این افراد که مثل ترامپ که از بین رفتن رؤیای آمریکایی باور دارند، در مکان‌هایی زندگی می‌کنند که مشارکت اجتماعی در آنها پایین است، کلیساها در حال بسته شدن هستند و اعتماد بین همسایگان

رو به کاهش است - از جمله، اما نه محدود به، بسیاری از شهرهای کمربند "پسا صنعتی" که توسط بسیاری از نویسندگان سیاسی دیگر نیز نمایان شده است. این حامیان اصلی لزوماً افرادی نیستند که از مصرف بیش از حد مواد افیونی رنج می‌برند و با نرخ بی سابقه‌ای اقدام به خودکشی می‌کنند، اما همانطور که کارنی معتقد است، آنها همسایگان این افراد هستند. اما چه چیزی باعث این کاهش اجتماعات خاص در نهاد همسایگی، دستاوردهای آموزشی و نتایج بهداشت عمومی شده است؟ کارنی بسیاری از مظنونان معمولی را که مفسران راست و چپ در گذشته از آنها استفاده کرده بودند شناسایی می‌کند. برای جمعیت محافظه‌کار، دولت رفاه به عنوان مظنون وجود دارد که با وجود اصلاحات دوران بیل کلینتون، هنوز به شدت متمرکز است. این برنامه‌ها ابتکارات محلی را از بین می‌برند، اتکا به خود را تضعیف می‌کنند و کمک همسایه‌ای را که زمانی توسط همسایگان و همشهریان ارائه می‌شد، جایگزین می‌کنند. منتقدان لیبرال احتمالاً بیشتر با نقد شرکت‌های بزرگ مانند والمارت و تارگت آشنا می‌شوند که بسیاری از مغازه‌های شهرهای کوچک را از روند کسب و کار بیرون انداخته‌اند و «مکان‌های سوم» غیررسمی - مکان‌های خارج از خانه و محل کار - که در آن افراد

برای تعامل دوستانه جمع می‌شدند را حذف کرده‌اند.

این روندهای تصویر شده بزرگ باعث شده تا آمریکایی‌ها ارتباط کمتری با یکدیگر داشته باشند. در زمانی که آمریکایی‌های طبقه کارگر (به ویژه مردان) یافتن و حفظ شغل و همسر برایشان دشوارتر است، انرژی و انگیزه کمتری برای پیوستن به باشگاه‌ها، کمیته‌ها و تیم‌هایی که در قلب یک جامعه سالم هستند وجود دارد. همچنین با مزایای اجتماعی دولتی که به صورت متمرکز اداره می‌شود، آمریکایی‌ها می‌توانند بدون اتکا به کسی که واقعاً برای کمک به خود در جامعه می‌شناسند از آن‌ها عبور کنند. اتکا نکردن به همسایگان، در حالی که در کوتاه مدت باعث حفظ چهره می‌شود، در نهایت باعث می‌شود که افراد حتی بیشتر از افرادی که هر روز می‌بینند دور شوند.

کارنی از تمام گوشه و کنار آمریکا بازدید می‌کند، از بارهای روستایی کم نور در جنوب غربی پنسیلوانیا گرفته تا بخش‌های شلوغ مورمون‌ها در سالت لیک سیتی و مهم‌ترین داده‌ها و تحقیقات را برای توضیح اینکه چرا روابط اجتماعی شکست خورده‌ها باید مسئول شکاف بزرگ در آمریکا دانست، ارائه می‌دهد. آمریکای بیگانه این ظن محافظه‌کاران را تأیید می‌کند که این مکان‌ها را نمی‌توان با برنامه‌های آموزشی شغلی یا هزینه کردن‌های

Alienated America: Why Some Places Thrive While Others Collapse

نویسنده: تیموتی پی. کارنی

Timothy P. Carney

انتشارات: Harper

سال انتشار: 2019

Alienated America

Why Some Places Thrive
While Others Collapse

Timothy P. Carney

استحقاقی بیشتر اصلاح کرد و از این باور لیبرال حمایت می‌کند که رای دهندگان جدید ترامپ برای کاهش مالیات شرکت‌ها و لغو اوباما کر به گردهمایی‌های او نمی‌آیند.

در واقع کارنی برای اینکه بفهمد این مشکلات در کجا بیشترین تأثیر را دارند، به تحقیقات جالب و کار میدانی متکی است. «آمریکای بیگانه» زمانی که از داده‌های انتخاباتی و جمعیتی برای برانداختن روایت‌های تنبل آکادمیک درباره طبقه اجتماعی وایدنولوژی استفاده می‌کند، در بهترین حالت خود قرار دارد. البته همه شهرهای کوچک و جوامع روستایی از یک بیماری بیگانه رنج نمی‌برند و مقایسه مناطق کوچک اما پر رونق مانند اوستبورگ، ویسکانسین، با مکان‌های ضعیفی مانند دره مون پنسیلوانیا غربی، بینش‌های شگفت‌انگیزی را به دست می‌دهد.

با توجه به آمریکایی‌هایی که در جوامع کم درآمد زندگی می‌کنند، به طور کلی نتایج بدتری را در طیف وسیعی از اقدامات، اعم از استخدام، درخواست ورشکستگی، قربانی جنایت شدن یا رنج بیماری جدی شاهدیم. هرچند این تعجب آور نیست اما ثروتمندان ممکن است خانه‌های زیبا و ماشین‌های شیک داشته باشند، اما فاقد اجتماع ساده و پیوندهای محبت‌آمیز باشند. در حالیکه پسرعموهای فقیرترشان از

آن لذت می‌برند- خانواده، کلیسا و تعامل همسایگی متواضعانه خودشان.

اما شاید این الگو دیگر کاملاً قابل تکرار نباشد. کارنی معلوم می‌کند که این دوگانگی قدیمی ثروت-اما-تهی در مقابل فقیر-اما-فضیلت‌مند، جامعه را منعکس نمی‌کند. ارزش‌های میهنی از تحصیل، ازدواج، سخت‌کوشی و مشارکت مدنی در واقع در میان طبقات متوسط و بالا بیشتر از خانواده‌های کم درآمد آمریکایی دیده می‌شود. آمارها نشان می‌دهد که با کاهش ازدواج و حضور در کلیسا، بافت جامعه و نتایج مثبت خانواده کاهش می‌یابد. افراد فقیر نه تنها در وهله اول بیشتر به این روند مخرب مبتلا می‌شوند، بلکه گزینه‌ها، فرصت‌ها و منابع کمتری برای جایگزینی آن نهادها در جامعه فقیر خود دارند. افراد طبقه متوسط نه تنها به احتمال زیاد در مسیر ازدواج‌ها و خانواده‌های دست نخورده هستند، بلکه به احتمال زیاد می‌توانند فرزندان خود را نیز جابجا کنند یا به مدرسه خصوصی بفرستند و در صورتی که حتی نهاد همسایگی آنها نیز رو به افول باشد، بتوانند به دنبال مؤسسات جدید برای پشتیبانی از آنها باشند.

راه حل‌ها از نظر کارنی چطور است؟ رفع مشکلاتی که نتیجه چندین دهه روندهای اقتصادی و اجتماعی است، می‌تواند کاری ناامید کننده

باشد. کارنی علیرغم تأکیدش بر ازدواج و خانواده‌های سالم، مانند برخی محافظه‌کاران، یک کمپین ملی برای پدر شدن یا بازگشت به «ویکتوریایسم جدید» کوتاه مدت اوایل دهه ۱۹۹۰ را پیشنهاد نمی‌کند. او «راه‌حل‌های کوچک» را توصیه می‌کند که تأثیر بلندمدت بزرگی خواهد داشت، به ویژه حذف سیاست‌های دولتی که تأثیرات انحرافی بر تشکیل جامعه داشته است.

او در پایان پردازش ایده خود بیان می‌کند که «اولین قدم در رشد مجدد چمن، برداشتن سنگ‌فرش‌ها خواهد بود». این به معنای تجاوز کم‌تر فدرال به اقدامات سطح ایالت و سیاست‌های خصمانه کم‌تر با نهادهای مذهبی است. به عنوان مثال، سیاست آموزشی باید تا آنجا که ممکن است توسط هیئت مدیره مدارس ایالتی و والدین ساختار بندی و هدایت شود. اتحادیه‌های کارگری را می‌توان برای ارائه خدمات شبکه ایمنی اجتماعی به جای اینکه صرفاً برای سیاستمداران دموکرات لابی کند، اصلاح کرد. او همچنین این پیشنهاد جذاب اما احتمالاً غیرمحبوب را مطرح می‌کند که حذف کسر سود وام مسکن به جای ایجاد حومه‌های پراکنده و گسترده به ایجاد جوامع فشرده کمک می‌کند.

کارنی در سراسر آمریکا تأکید زیادی بر جماعات مذهبی به عنوان مهم‌ترین

و در دسترس ترین نهادهای جامعه مدنی در آمریکا دارد. پیشنهادات او برای پرورش زندگی خوب، به صورت فردی و اجتماعی، حول کلیساهای، معابد و مساجد قوی می چرخد. این بدون شک بسیاری از خوانندگان سکولار را سردرگم خواهد کرد، اما داده های جمعیتی ملی حاکی از همبستگی بسیار قوی بین جوامع مذهبی پر جنب و جوش و نتایج مثبت جامعه شناختی است. این بدان معنا نیست که ملحدان باید لوتر شوند، اما آنها حداقل نباید بگذارند که الحاد آنها مانع از ایجاد سایر جوامع آمریکایی با پذیرش سنت های ایمانی آنها شود.

این ایده در کتاب «آمریکای بیگانه؛ چرا برخی مکان ها رشد می کنند در حالی که برخی دیگر فرو می ریزند» از کارنی مطرح و پروراند شده است.

برخی نظرات مرورگرایانه بر این کتاب:

«تیم کارنی آنچه را که دانشمندان علوم اجتماعی می دانند می داند، اما او اعداد و ارقام را برای کل کشور زنده می کند. این کتاب فراتر از سیاست است. در واقع، این کتاب به ویژه برای کسانی است که نمی دانند چرا مردم به ترامپ رای دادند، اما میلند تلاش کنند و بفهمند.» -- چارلز موری، نویسنده کتاب جدا شدن «تیم کارنی سهم استادانه ای در بحث در مورد اینکه چه چیزی باعث ایجاد شکاف های رو به رشد جامعه

ما می شود، ارائه می کند. او با رد توضیحات صرفاً مادی یا جمعیتی، نشان می دهد که عمیق ترین اختلافی که امروزه آمریکایی ها با آن مواجه هستند، مربوط به جامعه است. واضح و دلسوزانه، کتاب آمریکای بیگانه نقشه راه را برای بازسازی کشور ما ارائه می دهد.» -- آرتور سی بروکس، نویسنده پر فروش نیویورک تایمز با کتاب قلب محافظه کار «چالش واقعی آمریکا بسیار عمیق تر از دو قطبی شدن سیاسی و شکاف طبقاتی آن است. با از دست دادن ارتباطاتمان با یکدیگر، خودمان را گم کرده ایم. در این کتاب قدرتمند، تیم کارنی نه تنها دلایل دور شدن ما را مشخص می کند، بلکه مکانهایی را در سراسر کشور به ما نشان می دهد که مردم در آن گرد هم می آیند و بافت اجتماعی خود را برای شکوفایی مجدد می شناسند.» ریچارد فلوریدا، نویسنده ظهور طبقه خلاق

ایده «افول آمریکا و صعود آسیا» از مایکل پمبروک

مایکل پمبروک در دانشگاه های سیدنی و کمبریج تحصیل کرد و در سال ۲۰۱۷ به عنوان مدیر میهمان در موسسه مطالعات پیشرفته، پرینستون، نیوجرسی مشغول بود. او همچنین قاضی سابق دادگاه عالی نیو ساوت ولز (۲۰۱۰-۲۰) نیز بوده است و کتاب «کره: جایی که قرن آمریکایی آغاز شد (۲۰۱۸)» از دیگر آثار شاخص اوست.

در روزهای سخت پس از سال ۱۹۴۵، اقتدار ایالات متحده بی رقیب بود و با تأسیس سازمان ملل متحد، به نظر می رسید که دوره جدیدی از همکاری های بین المللی آغاز شده است. اما هفتاد و پنج سال بعد و در حال حاضر نفوذ این کشور کاهش یافته است. مایکل پمبروک استدلال می کند که جهان اکنون وارد دوران پس از آمریکا شده است که با آسیای شکوفا و برتری چین و به همان اندازه با افول ایالات متحده تعریف می شود.

پمبروک تاریخ کوتاهی از این افول را مطرح می کند. اینکه چگونه استانداردهای بالا و اصول ارزشمند نادیده گرفته شد، چگونه آرمان گرایی جای خود را به غرور و سازش اخلاقی داد و چگونه پایبندی به حاکمیت قانون انتخابی شد. همچنین نگاهی به آینده است. آینده ای که آسیای بزرگ و به ویژه چین بر آن تسلط دارند. ما در میانه سومین تغییر قدرت بزرگ در تاریخ مدرن هستیم - از اروپا به آمریکا و از آمریکا به آسیا.

پمبروک با پوشش دادن جنگ ها در کره، ویتنام، عراق و افغانستان، مداخلات در ایران، گواتمالا و شیلی، و عقب نشینی از تعامل بین المللی با سازمان ملل، سازمان جهانی بهداشت و به طور فزاینده ای، توافق های تجاری، تاریخچه عقب نشینی آمریکا از اصول جهانی

America in Retreat: The Decline of US Leadership from WW2 to Covid-19

نویسنده: مایکل پمبروک

Michael Pembroke

انتشارات: Oneworld Publication

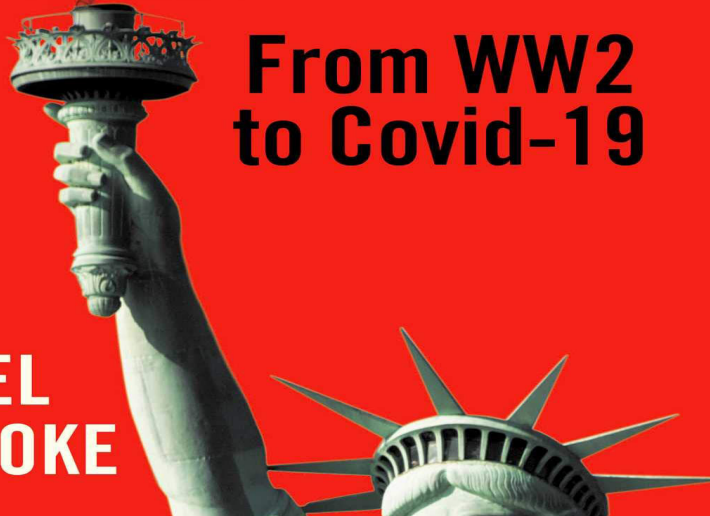
سال انتشار: 2021

AMERICA IN RETREAT

THE DECLINE OF US LEADERSHIP

From WW2
to Covid-19

MICHAEL
PEMBROKE

را ترسیم می‌کند. تحلیلی روشن از خطرات استثناگرایی آمریکایی. نویسنده به شکل ضمنی بیان می‌کند که آمریکایی‌ها در فرایند امپراتوری شدن، دسیسه‌های خود را در پشت شعارهای مقدس در مورد آزادی و حقوق بشر پنهان کردند؛ آنها سازمان ملل متحد را رؤیای خود کردند اما به طور مداوم اصول آن را زیر پا گذاشتند، دیگر حتی حقوق سالانه خود را به آن پرداخت نمی‌کنند و در صورت لزوم با زور به مأموریت خدایی (که ادعا می‌کنند) برای آمریکایی سازی بقیه جهان ادامه می‌دهند. در طول جنگ سرد، پنتاگون برای توجیه بودجه گزاف خود از تهدید جعلی کمونیستی استفاده کرد و تسلیحات لوکسی را جمع‌آوری کرد که عمدتاً برای نمایش بود. در حالی که ژاپنی‌ها در حال تسلیم شدن بودند، نیازی به بمب اتمی در هیروشیما و ناکازاکی نبود اما همانطور که یکی از دوستان پرزیدنت ترومن پیشنهاد کرد، بمب‌ها پرتاب شدند تا این نمایش آخرالزمانی روسیه را در اروپا قابل کنترل تر کنند.

مقاومت در برابر کمونیسم، سرمایه‌گذاری‌های آمریکایی را که هدف واقعی آن روان‌سازی تجارت بود، توجیه کرد. در سال ۱۹۵۳ برای حفاظت از شرکت نفت ایران و انگلیس کودتا در ایران طراحی شد. سیا افراد محلی غیرمتعهد را استخدام کرد تا خود

را به عنوان آشوبگر بلشویک نشان دهند و هنگامی که خروش متوقف شد، شرکت‌های آمریکایی دارایی‌های نفتی را به سرعت بردند. در سال ۱۹۵۴ در گواتمالا، یک دولت دموکراتیک سرنگون شد، زیرا اصلاحات کارگری آن مانع از ارسال موز توسط شرکت یونایتد فروت می‌شد. این بار، سیا برای کشیشان موعظه‌هایی نوشت که اجباراً کمونیسم را کار شیطان خواندند. امروزه، این برجسب ایدئولوژیک باقی مانده است که به عنوان یک توهین پوچ استفاده می‌شود. دونالد ترامپ جونیور در ۶ ژانویه برای گرم کردن اوباش از سناتورهای جدید جورجیا - یک روزنامه‌نگار تحقیقی یهودی و یک کشیش سیاه‌پوست با مدرک دکترای الهیات - به عنوان "حرامزاده‌های کمونیست" یاد کرد. اشلی باییت که هنگام ضربه زدن به درهای مجلس نمایندگان خود را به قتل رساند، پیشتر در توییتهای گفته بود که مقررات منع آمد و شد برای ویروس کرونا یک "چرند کمونیستی" است.

ترومن دیپلماسی را با مشت زنی اشتباه گرفته بود. او به خود می‌بالید که به مولوتوف، وزیر خارجه شوروی، مستقیم هرزه‌درایی کرده است و منتقدان لیبرال را به عنوان دکورهای سالن پذیرایی و مردانی با صدای زیررد می‌کرد و نادیده می‌گرفت. اما همانطور که پمبروک استدلال می‌کند، تاکتیک‌های پسر

قلدر بودن آمریکا فقط برای تقویت رقیبان و دشمنان این کشور خدمت کرده است. استقرار شدید نیروهای ناتو در شرق اروپا حداقل تا حدی الحاق شبه جزیره کریمه به روسیه در سال ۲۰۱۴ را توضیح می‌دهد. چین که از تحریم‌های ترامپ دلسرد و ناامید نشده است، مونوپل در مکه، کارخانه‌های سیمان در عراق و یک منطقه صنعتی جدید در سوئز، کابل‌های فیبرنوری در افغانستان، تجهیز بنادر آفریقا برای دفاع در برابر دزدی دریایی، ایجاد مزارع بادی در برزیل، نوسازی شبکه برق پرتغال و خرید تیم‌های فوتبال انگلیس را انجام می‌دهد. غرب در دو قرن گذشته از سلطه جهانی برخوردار بوده است، اما چین هزاران سال قبل از آن ثروتمندتر و از نظر فرهنگی پیشرفته‌تر بوده و به زودی نیز دوباره چنین خواهد شد. پمبروک با جدول بندی «اختراعات و اکتشافات چینی در قرن‌های قبل از میلاد»، فهرستی که از طب سوزنی و بلبرینگ‌ها تا چرخ‌های دوکی و سرکه را شامل می‌شود، نظر خود را ثابت می‌کند. او نتیجه می‌گیرد که این پرسر و صدا بودن آمریکا، ترس و لرز این کشور از افول را پوشش می‌دهد.

پرویراندن این ایده پمبروک در کتاب «آمریکا در عقب نشینی: زوال رهبری ایالات متحده از جنگ جهانی دوم تا کووید-۱۹» صورت گرفته است.

ایده «داستان‌ها و اسطوره‌های آمریکایی در چالش با زندگی واقعی آمریکایی» از رابرت جان وثنو

رابرت جان وثنو (زاده ۱۹۴۶) یک جامعه‌شناس آمریکایی است که به دلیل فعالیت‌های خود در جامعه‌شناسی دین به شهرت زیادی رسیده است. او استاد جامعه‌شناسی گرهارد آر اندلینگر در دانشگاه پرینستون است، جایی که او رئیس سابق گروه جامعه‌شناسی و مدیر مرکز مطالعه دین آن دانشگاه نیز بود. او مدرک کارشناسی خود را در دانشگاه کانزاس در سال ۱۹۶۸ و دکترا را در رشته جامعه‌شناسی در دانشگاه کالیفرنیا در برکلی در ۱۹۷۵ دریافت کرد. پایان‌نامه او آگاهی و تحول جامعه بود. وثنو در برکلی، با چارلز گلاک، نیل اسملسر، روبرت بلا، گای سوانسون و گرتروید سلزنیک همکاری نزدیک داشت. اولین سالهای وثنو در برکلی در طول اعتراضات گسترده در دانشگاه‌های سراسر ایالات متحده بود که در نهایت الهام بخش او در نوشتن رساله‌اش نیز بود. تحقیقات و آموزش کنونی وی بر تغییرات اجتماعی، جامعه‌شناسی تعلق، جامعه‌شناسی روستایی، دین و سیاست و نظریه متمرکز است. واثنو ویراستار دایرة المعارف سیاست و دین است و اولین جایزه مشارکت

مدنی دانشگاه تافتس را در سال ۲۰۰۷ دریافت کرد. آمریکابراساس داستانها ساخته شده است. داستان مهاجران سیاسگزار و قدردان که وارد جزیره ایس شده اند، تغییرات و دگردیسی به سبک هوراتیو العجر، مردان خودساخته و اخلاق کار پروتستان. روبرت واثنو، جامعه‌شناس مشهور، این داستانهای آمریکایی را روایت می‌کند - روایاتی درباره فردگرایی، مهاجرت، موفقیت، دین و قومیت - از دید مهاجران جدید. او با این کار نشان می‌دهد که چگونه اسطوره‌های آمریکایی هم جامعه آمریکا را مشروعیت بخشیده اند و هم در عین حال از تحقق کامل آرمان‌های آن جلوگیری کرده اند. رابرت وثنو داستان‌هایی را که آمریکایی‌ها دوست دارند درباره خودشان باور کنند بررسی می‌کند، نه چندان برای کشف اینکه آیا آن داستان‌ها درست هستند یا نه - اگرچه او شواهد زیادی برای نشان دادن درستی و نادرستی آنها ارائه می‌کند - بلکه به منظور نشان دادن آنچه که ایالات متحده برای تبدیل شدن به کشوری بهتر نیاز دارد. او استدلال می‌کند که نادرستی در آن «روایت‌ها» باعث می‌شود که برداشت ما از خودمان سوگیرانه باشد. اما از آنجا که آنها در سطح «معنای عمیق» پشت تفکر جمعی ما عمل می‌کنند، ما به ندرت اعتبار آنها را زیر سوال می‌بریم. چنین پرسشگری باید

کار «دموکراسی بازتابی»، ترکیبی از نظرات کارشناسان و توده‌ها باشد. از آنجایی که ایالات متحده کشور مهاجران است، وثنو برای پردازش ایده خود بر مصاحبه با «نخبگان مهاجر جدید» تکیه می‌کند، زیرا آنها زمینه اطلاعاتی مخصوصاً جالبی را برای بررسی ایده‌های مربوط به تجدید فرهنگی ارائه می‌دهند. این کار استوار، تعمق و تأملی بر موضوع آگاهی ملی است. این کتاب توضیح می‌دهد که چگونه آمریکایی‌ها به طور سنتی بر روایات تکیه کرده‌اند تا منظور از افراد قوی و دارای مسئولیت اخلاقی را دریابند و بفهمند که چرا برخی از افراد موفق تر از دیگران هستند. در واقع وثنو به طور خلاصه به آمریکایی‌ها کمک می‌کند تا زندگی خود را معنا کنند. او اما استدلال می‌کند که این روایت‌ها کمک‌چندانی به ما در مقابله با چالش‌های جدید نکرده‌اند. وثنو می‌گوید ما قوانین را برای پایان دادن به تبعیض نژادی تصویب می‌کنیم، اما عزم راسخ برای ایجاد یک جامعه عادلانه‌تر نداریم. ما از ایده کثرت‌گرایی در دین و ارزش‌ها استقبال می‌کنیم، اما با مشکلاتی که مهاجرت به همراه دارد تکان می‌خوریم و شوکه می‌شویم. ما از رفاه برای همه حمایت می‌کنیم، اما در کشوری زندگی می‌کنیم که خانواده‌ها هنوز بی‌سرنیاه هستند. وثنو به درستی این گسست بین داستان‌هایی که آمریکایی‌ها می‌

AMERICAN MYTHOS

WHY OUR BEST EFFORTS TO BE
A BETTER NATION FALL SHORT

ROBERT WUTHNOW

American Mythos: Why Our
Best Efforts to Be a Better
Nation Fall Short

اثر رابرت واثنو

Wuthnow, Robert

انتشارات: Princeton University

Press

سال انتشار: 2006

توصیه می شود. --- توماس جی بالدینو، مجله کتابخانه "اسطوره آمریکایی تجزیه و تحلیل بسیار متفکرانه و بصیرت آمیز از هویت ملی معاصر آمریکایی ارائه می دهد. وثنو حساسیتی شدید را نشان می دهد... که به او اجازه می دهد تا به اصل مفهوم آمریکایی شدن برسد. درس های آموخته شده از این کتاب بسیار روشن کننده است." Manuel A. Vsquez، Theology Today

نقل قول هایی مرورگرایانه بر کتاب وثنو:

"تحریک کننده و... نگران کننده؛ زیرا باعث می شود خواننده با برخی از حقایق نگران کننده در مورد اینکه ما چه هستیم، چه اعتقاد داریم و اگر واقعاً می خواهیم یک ملت بزرگ شویم باید انجام دهیم روبرو شود.... وثنو نتیجه می گیرد که آمریکایی ها باید به دموکراسی بپردازند، عمیقاً در مورد ارزش هایشان فکر کنند و اینکه چگونه می توانند با آن ارزش ها بهتر زندگی کنیم. این کتاب بسیار

گویند و واقعیتی که با آن روبرو هستند را مستند می کند. با بررسی اینکه چگونه روایات فرهنگی ممکن است واقعیت جامعه امروز را منعکس نکند (و اغلب نمی کند)، مخاطبان ایده خود را به چالش می کشد تا در مورد معنای زندگی مطابق با ایده آل آمریکایی تأمل بیشتری داشته باشند.

این ایده وثنو در کتاب «اسطوره های آمریکایی، چرا بهترین تلاش ما برای ملتی بهتر بودن ناکافی است؟» به طور تفصیلی بیان شده است.